ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1925 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 374

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου..... 1

Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατ/των Ν. Διατάγματος «περὶ πλοηγικοῦ Σώματος»..... 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 ἐδάφ. 2 τοῦ Νομοθ. διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 (Κωδ. ἄρθρ. 1 ἐδάφ. 2), ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

Ἀκτήμονες κατὰ τὸν παρόντα νόμον καλλιεργηταὶ νοοῦνται καὶ οἱ ἔχοντες ἀνεπαρκῆ γεωργικὴν ἰδιοκτησίαν, οὐχὶ δὲ καὶ ὅσοι καλλιεργηταὶ ἔχουν ἐπαρκῆ κινητὴν ἢ ἀκίνητον ἀστικὴν ἰδιοκτησίαν.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἐδάφ. 1α' τοῦ Νομοθ. διατάγματος τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κωδ. ἄρθρ. 2 παράγρ. α'), ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «δημοσίου δικαίου, πλὴν τῶν κοινοτήτων ἐξομοιουμένων πρὸς τοὺς λοιποὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἑπομένων ἄρθρων», ἡ δὲ περίοδος «πλὴν τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἄρθρου 2 ἐδάφ. 4 τοῦ παρόντος» ἀντικαθίσταται οὕτω «πλὴν τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἄρθρου 2 ἐδαφ. 2 α' γ' καὶ 4 τοῦ Νομοθ. διατάγματος τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924», ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος (φυτεῖαι, δάση, βοσκαί).

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 1 β' προστίθεται μετὰ τὰς λέξεις «Αἱ ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ καλλιεργούμεναι» αἱ λέξεις: «μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς οἰκημάτων», ἐν τέλει δὲ τῆς αὐτῆς παραγράφου ἡ τελικὴ περίοδος «ἐφ' ὅσον.....», ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς «ἐκτὸς τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἄρθρου 2 ἐδάφ. 2 α', γ' καὶ 4 τοῦ Νομ. διατάγματος 4 Σεπτεμβρίου 1924, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος (φυτεῖαι, δάση, βοσκαί)».

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφ. 1α τοῦ Νομοθ. διατάγματος 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κωδ. ἄρθρ. 3 ἐδαφ. 1α) ἡ φράσις «Κατ' ἐξαίρεσιν ἐφόσον συναινοῦσιν οἱ ἰδιοκτῆται οὗτοι» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς: «Κατ' ἐξαίρεσιν καὶ μόνον ἐὰν δὲν δυσχεραίνεται ἡ διαναμή».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφ. 1β' τοῦ τοῦ αὐτοῦ Νομ. διατάγματος (κωδ. ἄρθρ. 3 ἐδάφ. 1 β') ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν κτηματομεριδίων τοῦ αὐτοῦ ἢ πλειόνων ἀγροκτημάτων» καὶ ἀντ' αὐτῆς τίθεται ἡ λέξις «ἀγροκτήματος».

3. Τὸ ἄρθον 2 ἐδάφ. 1 γ' Νομ. διατάγματος 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κώδ. ἄρθρ. 3 ἐδ. 1 γ') ἀντικαθίσταται οὕτω:

γ') Καθ' ὅλον τὸ Κράτος, πλὴν τῆς Θεσσαλίας μετὰ τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ, τοῦ νομοῦ Ἄρτης, τῆς Ἠπείρου, Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν παρ. β' κλήρου, ἔκτασις τριακοσίων στρεμμάτων, εἰ δυνατὸν περὶ τὰς κατοικίας τῶν ἰδιοκτητῶν.

Εἰς πλείονας ἐξ ἀδιαιρέτου ἰδιοκτήτας καταλείπεται προσαύξησις, ἐπὶ πλέον τῶν τριακοσίων στρεμμάτων, ἑνὸς γεωργικοῦ κλήρου δι' ἕνα ἕκαστον ἰδιοκτήτην, τὸ δὲ σύνολον τῶν οὕτω ἐξαιρουμένων προσέτι κλήρων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο.

4. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 2 ἐδάφ. 2 προστίθενται ἐν τέλει αἱ ἑπόμεναι διατάξεις ὡς ἐδάφια ἴδια.

Ἐπ' ἰδιοκτητῶν πλειόνων ἀγροκτημάτων ἀπαλλοτριουμένων κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐξαιρέσεις χωροῦσιν ἐφ' ἑνὸς μόνον κτήματος, ὁριζομένου διὰ δηλώσεως τῶν ὑποβαλλομένης εἰς τὸ ἁρμόδιον γεωργικὸν γραφεῖον ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως, τῶν λοιπῶν ἀπαλλοτριουμένων ὁλικῶς.

Ἡ πάροδος τῆς προθεσμίας ἀπράκτου μεταβιβάζει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἀπαλλοτριώσεων, ἐπὶ δὲ πλειόνων ἰδιοκτητῶν τὸ κτῆμα ἐκλέγεται κατὰ πλειοψηφίαν ἢ ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

Ἐπ' ἰδιοκτητῶν ὁμοίως πλειόνων ἀγροκτημάτων, ὧν τινα δὲν ἀπαλλοτριοῦνται αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἐξαιρέσεις ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δὲν ἐφαρμόζονται εἰμὴ μόνον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐξαιρουμένων ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεων ὡς κατωτάτων ὁρίων.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφ. 1α' τοῦ Νομοθ. διατάγματος 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κωδ. ἄρθ. 5 ἐδ. 1) ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐξαιροῦνται·

α') Αἱ ἀμπελῶδες ἢ δενδρῶδεις συνεχεῖς καὶ συστηματικαὶ φυτεῖαι, αἱ μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου 1924 γενόμεναι ἀνήκουσαι, εἴτε εἰς φυσικά, εἴτε εἰς νομικὰ πρόσωπα.

β') Τὰ εἰς ἐγκεκριμένους συνοικισμοὺς ὑπάρχοντα γήπεδα ἐκτὸς τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν κολλήγων ἢ ἀντισπορέων διὰ κατοικίαν αὐτῶν.

γ') Αἱ μεγάλαι ἀγροτικαὶ βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις, καὶ ἐκ τῶν μικρῶν αἱ μὴ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος, πλὴν τῶν μικρῶν ὑδρομύλων τοῦ κτήματος.

2. Τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφ. 2β' Νομοθ. διατάγματος 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κωδ. ἄρθρ. 5 ἐδάφ. 1 β' καὶ 2) μεταρρυθμίζεται διαιρούμενον εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα :

Αὐτοκαλλιεργούμεναι ἐκτάσεις.

Ἄρθρον 5.

1. Αὐτοκαλλιέργεια κατὰ τὸν παρόντα νόμον νοεῖται πᾶσα μὴ ἐπὶ μορτῇ, ἀντισπόρῳ ἢ ἐνοικίῳ κατατεμνομένη καλλιέργεια ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐκμεταλλευομένου γινομένη διὰ μισθωτῶν ἐργατῶν ἰδίᾳ δαπάνῃ καὶ ἰδίῳ αὐτοῦ κινδύνῳ, ἢ δι' ἐκμισθώσεως εἰς τρίτον αὐτοκαλλιεργοῦντα ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ὅρους.

2. Ὁρίζοντες αὐτοκαλλιεργούμενον κτῆμα ἐν τῷ παρόντι

νόμῳ νοοῦμεν τοῦτο ὡς τοιοῦτον μόνον κατὰ τὰς συμφώνως τῷ ἀναφερομένῳ ὁρισμῷ καλλιερουμένας ἐκτάσεις του καὶ τὰς ἀγραναπαύσεις αὐτῶν.

"Αρθρον 6.

1. Αἱ αὐτοκαλλιεργούμεναι ἐκτάσεις ἕνεκα μεγάλης πυκνότητος ἐγχωρίου ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ ἢ πρὸς ἀποκατάστασιν προσφύγων γεωργῶν ὑπόκεινται καὶ αὗται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν.

2. Ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως αὐτῶν ἐξαιρεῖται τὸ ἓν τρίτον τῆς αὐτοκαλλιεργουμένης ἐκτάσεως, μὴ δυνάμενον ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὰ δισχίλια στρέμματα οὐδὲ νὰ εἶναι κατώτερον τῶν πεντακοσίων στρεμμάτων. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπὶ τῶν αὐτοκαλλιεργουμένων κτημάτων τὸ παραμένον ἀναπαλλοτρίωτον τμῆμα δύναται νὰ ἐξιχθῇ μέχρι τοῦ ἑνὸς τρίτου ὅσονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τοῦτο, ἐφόσον ἐπ' αὐτοῦ δι' εἰδικῆς συμβάσεως πρόκειται νὰ ἱδρυθῇ Γεωργικὴ Βιομηχανία κοινῆς ὠφελείας.

3. Εἰς ἰδιοκτήτας κεκτημένους πλείονα αὐτοκαλλιεργούμενα κτήματα ἡ ἐξαίρεσις χωρεῖ ἐφ' ἑνὸς μόνον κτήματος ἐκλεγομένου ὑπ' αὐτοῦ δι' ἀνεκκλήτου δηλώσεώς του ὑποβαλλομένης ἐντὸς μηνὸς μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον Ἐποικισμοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐξαιρεῖται κατὰ προσαύξησιν ἔκτασις γαιῶν ἰσουμένη πρὸς τὸ ἓν τρίτον τῆς ἐξαιρεσίμου ἐκ τοῦ ἑνός, μετὰ πασῶν τῶν ἐγκαταστάσεών του.

4. Περίπτωσις ἐφαρμογῆς τοῦ ἐδαφ. 2 ἀποκλείει τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 2 ἐδάφ. 1 τοῦ Νομ. διατάγματος 4 Σεπτεμβρίου 1924 ἐπὶ κτήματος μὴ αὐτοκαλλιεργουμένου καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην, ὑποκειμένου εἰς ἀπαλλοτρίωσιν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασίν του.

"Αρθρον 7.

Αἱ ἐξ αὐτοκαλλιεργουμένων κτημάτων ἐξαιρούμεναι κατὰ τὸ παρὸν ἐκτάσεις δὲν ὑπόκεινται πλέον εἰς ἀπαλλοτρίωσιν, ὁ δ' Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἐγγυηθῇ τὴν διατήρησιν αὐτῶν καὶ διὰ συμβάσεως καὶ νὰ συνομολογήσῃ ὅρους ὑποχρεοῦντας τοὺς μὲν ἰδιοκτήτας νὰ αὐτοκαλλιεργῶσι καθ' ὡρισμένον τρόπον, τὸ δὲ Δημόσιον, ἐν περιπτώσει ἀντιθέτου ἐνεργείας, εἰς καταβολὴν ἀποζημιώσεως μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς τρεχούσης τοῦ κτήματος ἀξίας, καθ' ἃ εἰδικῶς θέλει ὁρίσει διάταγμα προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενον.

"Αρθρον 8.

Κατατμήσεις τοῦ κτήματος γενόμεναι μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1917 ἐκτὸς ἂν ἐγένοντο διὰ πωλήσεως οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν διακοσίων στρεμμάτων εἰς ἕκαστον τῶν καλλιεργητῶν πρὸς γεωργικὴν ἀποκατάστασίν των, δὲν μεταβάλλουσι τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν ἑνότητα τοῦ κτήματος οὐδὲ λαμβάνονται ὑπ' ὄψει διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν ἐξαιρουμένων ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως γεωργικῶν κλήρων ἢ ἑτέρων ἐκτάσεων, δι' ἣν ἐξετάζεται ἡ πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης νομικὴ μορφὴ τῆς ἀπαλλοτριουμένης ἰδιοκτησίας.

"Αρθρον 9.

Τὸ ἄρρθον 2 ἐδ. 2γ' τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 (ἄρθρ. 9 ἐδ. 2 Κωδ.) τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως τὰ δάση, ἐκτὸς ἂν μικραὶ δασικαὶ ἐκτάσεις παρεμβάλλωνται ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων καὶ παρέχουν δυσχερείας εἰς τὴν διανομὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν.

2. Διατηροῦνται οὐχ ἧττον ἐν ἰσχύϊ τὰ κεκτημένα τυχὸν δικαιώματα τῶν χωρικῶν πρὸς ξύλευσιν χάριν τῶν ἀτομικῶν καὶ γεωργικῶν ἀναγκῶν ἐπὶ τοῦ ἀπομένοντος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην δάσους, ὡς καὶ τὰ πρὸς βοσκὴν τῆς συνήθους κτηνοτροφίας των, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της δύναται ὑπαρχούσης ἀνάγκης νὰ συστήσῃ δουλείαν ξυλεύσεως διὰ τὴν οἰκιακὴν τῶν κληρούχων χρῆσιν.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐκτάσεων κεκαλυμμένων ὑπὸ ἀγρίων δένδρων, ἐπιδεκτικῶν ἐγκεντρισμοῦ ἐπὶ σκοπῷ ἐγκεντρισμοῦ αὐτῶν ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμων ἀποκαθισταμένων προσώπων, ὡς καὶ τῶν ἐπιδεκτικῶν ἐκχερσώσεως δασωδῶν ἐκτάσεων πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων καὶ καλλιέργειαν ὑπ' αὐτῶν.

"Αρθρον 10.

1. Εἰς ἃς περιφερείας κατὰ τὰς τοπικὰς συνθήκας ἐπικρατεῖ σύστημα γεωργοκτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπόκεινται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν καὶ αἱ ὑπὸ τῆς κτηνοτροφίας χρησιμοποιούμεναι. ἀνεπίδεκτοι καλλιεργείας βουνώδεις καὶ μὴ ἐκτάσεις, καὶ παραχωροῦνται δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων πρὸς δημιουργίαν γεωργοκτηνοτροφικοῦ κλήρου ἀναπληρουμένης τῆς ἀνεπαρκοῦς καλλιεργησίμου ἐκτάσεως διὰ διπλασίας τοὐλάχιστον ἐκτάσεως βουνώδους.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συναποκαθίστανται μετὰ τῶν γεωργοκτηνοτρόφων καὶ ἀριθμὸς κτηνοτρόφων γεννηθέντων ἐν τῷ κτήματι, ἀναλόγως τῆς ἐπαρκείας τῶν ἐκτάσεων τοῦ κτήματος.

"Αρθρον 11.

1. Τὸ ἄρθρον 2 ἐδ. 3 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 12) ἀντικαθίσταται διὰ τούτου.

Εἰς κτήματα κείμενα ἐντὸς τῆς προτέρας περιοχῆς τῶν δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ἐξαιρετικῶς ἀποκαθίστανται οἱ ἐντὸς αὐτῶν ἤδη καλλιεργοῦντες ἐπὶ μορτῇ, ἀντισπόρῳ, ἢ μισθώματι ὡς καὶ πρόσφυγες γεωργοὶ ἢ ἐπαγγελματίαι, οἵτινες ἀποκαθίστανται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ 12 ἄρθρῳ.

2. Τὸ ἄρθρον 2 ἐδαφ. 7 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 11) ἀντικαθίσταται οὕτω·

1. Γαῖαι πάσης κατηγορίας καὶ οἱασδήποτε ἐκτάσεως παρεμβαλλόμεναι εἰς ἐκτάσεις προοριζομένας δι' ἀνέγερσιν προσφυγικῶν συνοικισμῶν, ὑπόκεινται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν κατὰ τὸ παρόν.

2. Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις τοιούτων γαιῶν, ἔτι καὶ μὴ παρεμβαλλομένων, πρὸς ἐκτέλεσιν ὑδραυλικῶν ἐν γένει ἔργων χρησίμων διὰ τοὺς ἀγροτικοὺς ἢ ἐπαγγελματικοὺς συνοικισμούς.

3. Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐν ἐδαφίοις 1 καὶ 2 γαιῶν γίνεται κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 15 τοῦ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 44) τρόπον καὶ μέτρον, ἡ δ' οὕτως ἐξευρισκομένη ἀποζημίωσις διπλασιάζεται ἄνευ τῆς ἐν ἄρθρῳ 20 (Κωδ. ἄρθρ. 45) τοῦ αὐτοῦ διατάγματος προσαυξήσεως.

"Αρθρον 12.

Ἀπαλλοτριώσεις ὑπὲρ προσφύγων ἐπαγγελματιῶν.

1. Εἰς τὰ κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς αὐτῆς ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριούμενα ἢ παραχωρούμενα κτήματα ἐπιτρέπεται ἡ ἀποκατάστασις ὁμογενῶν προσφύγων ἐπιτηδευματιῶν πρὸς ἵδρυσιν καὶ ἀμιγῶν ἐξ αὐτῶν συνοικισμῶν ὡς καὶ συνοικισμῶν ἐξ ἁλιέων καὶ ναυτικῶν ἐν γένει.

2. Δικαιοῦνται εἰς τοιαύτην ἀποκατάστασιν πρόσφυγες ἔγγαμοι ἢ ἐνήλικοι προστάται οἰκογενειῶν καὶ ὀρφανῶν ἀσκοῦντες οἱονδήποτε βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα εἴτε εἰς χωρία εἴτε εἰς πόλεις.

3. Ὁ ἐπαγγελματικὸς κλῆρος τῶν ὡς ἄνω προσφύγων δύναται ἀναλόγως νὰ ἐξιχθῇ μέχρι δέκα τὸ πολὺ στρεμμάτων.

"Αρθρον 13.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 προστίθενται τὰ ἑξῆς ἑδάφια:

1. Ἐξαιροῦνται μελλοντικῶς τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεις γαιῶν κείμεναι περὶ ἀνεγνωρισμένας ἰαματικὰς πηγὰς εἰς μῆκος ἀκτῖνος μέχρι χιλίων τὸ πολὺ μέτρων.

2. Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν διανομῆς χῶροι ἀρχαιολογικοί, ὧν τὴν ἔκτασιν προσδιορίζει ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων κατ' ὑπόδειξιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας.

"Αρθρον 14.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδ. 3 Ν Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 4) προστίθενται τὰ ἑδάφια ταῦτα:

1. Ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται ν' ἀπαλλοτριώσῃ κατ' ἐξαίρεσιν καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἄλλο κτίριον ἐξαιρούμενον κατ' ἀρχὴν τῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπὲρ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὅπου ἰδίᾳ ἐλλείπουν διδακτήρια.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀπαλλοτριοῦνται οἰκήματα τοῦ ἰδιοκτήτου ἐξαιρούμενα κατ' ἀρχὴν τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἡ διὰ ταῦτα ὀφειλομένη ἀποζημίωσις ὁρίζεται εἰς τὴν ἀξίαν, ἣν ταῦτα ἔχουσι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

"Αρθρον 15.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 ἐδ. 10 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1914 (Κωδ. ἄρθρ. 13) ἐπέρχεται ἡ μεταβολὴ αὕτη:

10. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἐξαιρουμένη ἔκτασις φυτειῶν συμψηφίζεται πρὸς τὰς λοιπὰς ἐκτάσεις ἐξαιρουμένας ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδαφ. 1 καὶ 2β' καὶ 8 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος.

2. Μετὰ τὸ ἐδάφιον τοῦτο προστίθεται τὸ ἑπόμενον:

Ἐκτάσεις κτήματος μεταβιβασθεῖσαι μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου 1920 διὰ δικαιοπραξίας ἑκουσίως εἰς καλλιεργητὰς πρὸς ἀποκατάστασίν των εἴτε εἰς μὴ τοιούτους, συμψηφίζονται καθ' ὅμοιον τρόπον κατὰ τὴν ἐπακολουθοῦσαν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν λοιπῶν ἐκτάσεων αὐτοῦ εἰς τὰς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐξαιρουμένας ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεις ὡς κατώτατα ὅρια. Ἐν πάσῃ περιπτώσει πλὴν τῆς Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Ἠπείρου καὶ Νομοῦ Ἄρτης καὶ Ἐπαρχίας Δομοκοῦ, ἔκτασις πεντακοσίων στρεμμάτων δὲν συμψηφίζεται παραμένουσα ἀναπαλλοτρίωτος ἐφ' ὅσον δὲν παραμένει τοῖς ἰδιοκτήταις οἱαδήποτε ἑτέρα ἀγροτικὴ ἰδιοκτησία.

"Αρθρον 16.

1. Δι' ἐγκατάστασιν προσφύγων καὶ παραχώρησιν αὐτοῖς γαιῶν πρὸς καλλιέργειαν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτάσσῃ προσωρινῶς ταύτας, κατόπιν γνωμοδοτήσως τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δι' ἀποφάσεώς του καθοριζούσης κατὰ προσέγγισιν τὰ ὅρια καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιτάξεως καὶ τασσούσης βραχεῖαν προθεσμίαν πρὸς παράδοσιν αὐτῶν.

2. Ἡ περὶ ἐπιτάξεως ἀπόφασις κοινοποιεῖται διὰ τῆς ἁρμοδίας Ἐποικιστικῆς Ἀρχῆς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν νομέα τοῦ κτήματος ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας κοινοποιήσεως, δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καλουμένου ἅμα τοῦ δικαιούχου, ἵνα παραστῇ κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ κτήματος καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου.

3. Μὴ παρισταμένου τοῦ δικαιούχου κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ κτήματος, ἡ ἁρμοδία Ἐποικιστικὴ Ἀρχὴ καταλαμβάνει τοῦτο διοικητικῶς καὶ συντάσσει ἔκθεσιν περιγραφῆς αὐτοῦ.

"Αρθρον 17.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐγκατεστάθησαν εἰς κτῆμα πρόσφυγες πρὸ τῆς νομίμου ἐπιτάξεως ἢ καταλήψεως αὐτοῦ, ἡ ἐπακολουθοῦσα ἐπίταξις θεωρεῖται ἀρχομένη ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς εἰς τὸ κτῆμα τοῦτο ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων καὶ καθ' ἣν ἔκτασιν ἐχρησιμοποίησαν τὸ κτῆμα, τοῦ τε χρόνου καὶ τῆς ἐκτάσεως ρητῶς ἀναφερομένων ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ἢ τῇ ἐκθέσει, ὑπογραφομένων ὑπὸ τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ ἐπίταξις ἢ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῶν.

2. Ἐὰν κατελήφθησαν συμφώνως πρὸς τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 6 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων» κτήματα, ἐφ' ὧν ἀρθείσης τῆς καταλήψεως δὲν ἐπηκολούθησε νομίμως ἐπίταξις, τὰ κτήματα ταῦτα θεωροῦνται ὡς ὑπάρξαντα ὑπὸ ἐπίταξιν κατὰ τὸν παρόντα νόμον, δι' ὃν χρόνον ἦσαν κατειλημμένα καὶ καθ' ἣν ἔκτασιν ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ προσφύγων.

3. Ἐπὶ κτημάτων ἐπιτεταγμένων ἢ κατειλημμένων πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων, ἡ ἐπακολουθοῦσα κήρυξις ἀπαλλοτριώσεως αὐτῶν κατὰ τὴν σχετικὴν διάταξιν ἀνατρέχει εἰς τὸν χρόνον τῆς καταλήψεως ἢ ἐπιτάξεως αὐτῶν.

"Αρθρον 18.

1. Ἀπὸ τῆς παραδόσεως ἢ καταλήψεως ἐπιτασσομένων κτημάτων, ὀφείλεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν δικαιοῦχον μίσθωμα καθοριζόμενον κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1924 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἀγροτικῶν νόμων», καταβαλλόμενον αὐτοῖς ἐκ οὗ Δημοσίου κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

2. Ἡ ὀφειλομένη ἀποζημίωσις διὰ τὰς γενομένας ἤδη ἐπιτάξεις ἢ καταλήψεις κτημάτων, δυνάμει τοῦ νόμου 1046 «περὶ ἐπιτάξεως ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ δασῶν» καὶ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 6 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων», καθορίζεται ὡσαύτως κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

3. Ἐὰν μετ' ἐπίταξιν κτήματος ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ ἢ ὁ δικαιοῦχος ὁπωσδήποτε τῆς ἀποζημιώσεως ἐκαρπώθη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει αὐτό, ἡ ὀφειλομένη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποζημίωσις ὑπολογίζεται κατ' ἀναλογίαν ἀπὸ τῆς στερήσεως τῆς καρπώσεως αὐτοῦ, τῆς περιπτώσεως ταύτης ρητῶς ἀναφερομένης κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ μισθώματος.

"Αρθρον 19.

1. Κτήματα ἐφ' ὧν ἐνηργήθη ἐγκατάστασις προσφύγων μετ' ἐπίταξιν ἢ κατάληψιν αὐτῶν, ἐπιτρέπεται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀγροτικῆς νομοθεσίας, καὶ ἂν ἀκόμη λόγῳ ἐκτάσεως ἢ δι' ἄλλον λόγον ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

2. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ὅμως περιπτώσει ἡ ὀφειλομένη εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημίωσις ἐξευρίσκεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, διὰ τὴν καθ' ὑπέρβασιν τῶν κατωτάτων ὁρίων ἀπαλλοτριουμένην ἔκτασιν.

"Αρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφ. 1 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 14) τροποποιεῖται οὕτω:

Ἀποκαθίστανται γεωργικῶς συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν κατὰ τὴν ἑπομένην σειρὰν προτιμήσεως:

Α') Οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες καλλιεργηταὶ αὐτοῦ διακρινόμενοι εἰς

α') Ἐγγάμους ἄρρενας καλλιεργητάς.

β') Χήρας καλλιεργητῶν μετ' ἀνηλίκων τέκνων.

γ') Ἀνήλικα ὀρφανὰ καλλιεργητῶν. Ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται καὶ ἐκεῖνα ὧν ὁ πατὴρ εἶναι ὑπερῆλιξ ἢ ἀποδεδειγμένως ἀνίκανος.

δ') Ἀγάμους ἄρρενας ἐνηλίκους καλλιεργητάς.

Β') Οἱ πρόσφυγες καὶ οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες καὶ μὴ καλλιεργοῦντες εἰς αὐτό, ἀλλ' εἰς ἕτερον, ἐν ᾧ δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουσι ν' ἀποκατασταθῶσι κατὰ τὰς ὡς ἄνω διακρίσεις.

Γ') Οἱ περίοικοι καὶ οἱ ἐκ γειτονικῶν κτημάτων ἢ χωρίων καλλιεργηταὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατὴ, ἐλλείψει γαιῶν, ἡ ἀποκατάστασις εἰς τὰ ἐν οἷς κατοικοῦσι κτήματα καὶ κατὰ τὰς ὡς ἄνω διακρίσεις.

"Αρθρον 21.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἐδ. 2 παρ. β' Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 15 παρ. β1) ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «τοῦ ἡμίσεος».

2. Ἡ παρ. ζ' ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 Ν. Δ. 6 Ἰουνίου 1923 (Κωδ. ἄρθρ. 20 παρ. 1) τροποποιεῖται ὡς ἐδάφιον οὕτως, προστιθεμένων ἑτέρων δύο ἐδαφίων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της προσδιορίζει τοὺς συνεταιρικοὺς κλήρους κατὰ προσέγγισιν, τοῦ ἐπακριβοῦς τούτων καθορισμοῦ γινομένου κατὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς, ἐκπιπτομένης ἐν ἀνάγκῃ ἀναλόγου ἐκτάσεως ἐκ τοῦ χορηγηθέντος ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων γεωργικοῦ κλήρου.

3. Εἰς περιφερείας ἢ κτήματα ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ καθορίσῃ τὸν παρεχόμενον εἰς τοὺς δικαιουμένους ἀποκαταστάσεως καλλιεργητὰς κλῆρον ὡς οἰκογενειακὸν, ἡ ἔκτασις τοῦ ὁποίου εἶναι διάφορος τῆς ὁριζομένης ἐν τῷ παρόντι ὡς γεωργικοῦ κλήρου.

4. Εἰς τοὺς συνοικισμοὺς ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχει ἐγκατεστημένος Ἐφημέριος, διατίθεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων γεωργικὸς κλῆρος τὸν ὁποῖον μέχρι ἐγκαταστάσεως ἱερέως διαχειρίζεται ὁ οἰκεῖος συνεταιρισμός.

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἐδ. 1 Ν. Δ. 6 Ἰουλίου 1923 (Κωδ. ἄρθρ. 19 ἐδ. 1) προστίθεται ἐν τέλει ἡ ἑξῆς διάταξις:

Ὡς ἐπαγγελματίαι δικαιοῦνται κλήρου ἐκ τοῦ κτήματος καὶ οἱ ἐν αὐτῷ μονίμως παραμένοντες κτηνοτρόφοι.

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ τελικὴ περίοδος τοῦ ἄρθρ. 5 ἐδ. 1 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 22 ἐδάφ. 2) ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς:

Ἀνάκλησις τούτων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἀκούοντος τοὺς ἐνδιαφερομένους ἰδιοκτήτην καὶ συνεταιρισμόν, ἢ ἐξετάζοντος ἐγγράφους αὐτῶν δικαιολογίας.

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται ἕτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

Ἀνάκλησις ἀποφάσεως κηρυξάσης ἀγρόκτημά τι ἀπαλλοτριωτέον καὶ κατάργησις τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς διαδικασίας αὐτοῦ δύναται νὰ χωρήσῃ, ἀποφάσει Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ μετὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς, μόνον ὅταν πρόκειται νὰ γίνῃ ἐκουσία ὑπὸ τοῦ τέως ἰδιοκτήτου ἀπὸ κοινοῦ μεταβίβασις πρὸς τοὺς ἐγγραφέντας κληρούχους, καὶ ἐφ' ὅσον στέργουν τὰ 9)10 τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, ἀλλὰ πάντως μέχρι τῆς καταθέσεως τῆς ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 23.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 29 ἐδ. 3 τοῦ Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 (Κωδ. ἄρθρ. 28 ἐδ. 4) μετὰ τὰς λέξεις οἱ ἐγκαθιστάμενοι ἐπαγγελματίαι, προστίθενται καὶ αἱ λέξεις «καὶ οἱ δικαιούμενοι μόνον οἰκοπέδου καὶ κήπου ἐκ τοῦ διανεμομένου κτήματος».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 (Κωδ. ἄρθρ. 29) προστίθεται ἐδάφιον ὡς ἀκολούθως:

Ὁ ταμίας τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ ἐκλέγεται διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων ἐν γενικῇ συνελεύσει ἐὰν εἰς δύο συνεδριάσεις αὐτῆς πρὸς ἐκλογὴν ταμίου δὲν παρίστανται τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν.

Ἄρθρον 24.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου 1924 Ν. Δ. προστίθενται τὰ κάτωθι ὡς 6 δὶς ἄρθρον:

1) Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν τήρησιν λογιστικῶν βιβλίων καὶ ἀτομικῶν βιβλιαρίων χορηγουμένων αὐτοῖς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ ἀντὶ καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

2) Ἡ τήρησις τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν συνεταιρισμῶν ἀνατίθεται εἰς εἰδικοὺς λογιστὰς ἢ ὑποχρεωτικῶς εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους ἢ ἱερεῖς, καταβαλλομένης αὐτοῖς παρὰ τοῦ Ταμείου τοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰδικῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἐπιδόματος, καθ' ἃ εἰδικώτερον καθορισθήσεται διὰ Διατάγματος.

3) Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀναγράφεται ἑκάστοτε εἰδικὴ πίστωσις διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ τῶν βιβλιαρίων τῶν συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως ἤθελε προκύψει χρηματικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων.

4) Ὁσάκις κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως ἤθελεν προκύψει χρηματικὸν ἔλλειμμα, ἀναπληροῦται, καταβαλλομένου τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐλλείματος παρὰ τοῦ ταμίου τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐντὸς 24 ὡρῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ Ταμίας ἀπολύεται ἀμέσως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1923 Ν.Δ., διαγράφεται τοῦ κλήρου ἐὰν εἶναι κληροῦχος, προσωποκρατεῖται τῇ ἐντολῇ τοῦ ἁρμοδίου Δημοσίου Ταμίου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ, τὸ δὲ ἔλλειμμα βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων». Ἂν φαινόμενον πλεόνασμα παραμένει εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Συνεταιρισμοῦ μέχρις οὗ ἀποδειχθῇ ἡ αἰτία αὐτοῦ.

5) Ἐπίσης ὁσάκις ἤθελον παρατηρηθῇ γενόμενα ἔξοδα ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἤθελον δὲ κριθῇ ταῦτα παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου ὡς ἄσκοπα ἢ πολυτελῆ, δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ νὰ καταλογισθῶσιν εἰς βάρος τοῦ ἐγκρίναντος ταῦτα Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐξ ἴσου ἢ τοῦ ἐνεργήσαντος ταῦτα αὐθαιρέτως μέλους αὐτοῦ, ὁπότε βεβαιοῦνται ὑπὲρ τοῦ συνεταιρσμοῦ καὶ εἰσπράττονται κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπολυομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄρθρον 25.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 10 ἐδάφ. 2 Ν. Δ. 6 Ἰουνίου 1923 (Κωδ. ἄρθρ. 24) μετὰ τὰς λέξεις μὲν «κτίρια πάσης κατηγορίας» προστίθενται καὶ αἱ λέξεις «καὶ νὰ κόπτωσι καρποφόρα ἢ μὴ δένδρα ἐκ τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων», ἐν τέλει δέ, μετὰ τὴν λέξιν «κατεδάφισιν» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ τὴν κοπήν».

2. Τὸ ἐδάφιον 1 ἄρθρ. 9 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 Ν. Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρ. 7 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 25) ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς περὶ κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως περιέρχονται ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως εἰς τὴν κυριότητα καὶ τὴν νομὴν τοῦ Δημοσίου, πᾶσαι αἱ ἐκτάσεις τοῦ κτήματος μεθ' ὅλων τῶν κτιρίων, πλὴν τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 3—12) ὡς συμπληροῦται διὰ τοῦ παρόντος.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 ἐδάφ. 6 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 ἡ λέξις «Διευθυντοῦ» ἀντικαθίσταται μὲ τὴν λέξιν «γραφείου».

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 27) προστίθεται διάταξις ἐν τέλει τοῦ 1 ἐδαφ. ἡ ἑξῆς, ὡς δεύτερον ἐδάφιον:

Ἡ εἰς τὸν συνεταιρισμὸν συμμετοχὴ τῶν ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ καλλιεργούντων τὸ κτῆμα εἶναι ὑποχρεωτική, αἱρομένης ἐν ἀρνήσει τῶν τῆς ἀπαγορεύσεως ἐξώσεως ἐκ τοῦ κτήματος καὶ διατασσομένης διοικητικῆς ἀποβολῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 26.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 8 ἐδαφ. 1 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 30 ἐδ. 1) μετὰ τὴν λέξιν «ἢ παραχωρεῖται» προστίθεται τοῦτο «μερικῶς ἢ ὁλικῶς».

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἐδαφ. 3 ἡ τελικὴ περίοδος «αἵτινες ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρ. 3 ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος» ἀντικαθίσταται διὰ ταύτης «αἵτινες ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως».

3. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον μετὰ τὸ ἐδ. 3 προστίθεται ἕτερον.

Ἐφ' ὧν κτημάτων ἡ παραχώρησις τῆς νομῆς τῶν ἀπαλλοτριωτέων ἐκτάσεων εἶνε κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δυσχερὴς ἕνεκα ἰδίᾳ πληθώρας δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν καὶ τῆς συνεπείᾳ ταύτης ἀδυναμίας συστάσεως τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ, ἡ νομὴ ἀποκτᾶται, τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 11 ἐδ. 2 καὶ 3 Ν. Δ. 17 Αὐγούστου 1923 (κωδ. ἄρθρ. 54 ἐδ. 1 καὶ 2), αὐτοδικαίως μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὃν συγκροτοῦσιν οἱ δικαιωθέντες κληροῦχοι, ὁ δὲ τέως ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος οὐδεμιᾶς δικαιοῦται ἀποζημιώσεως μέχρι τοῦ χρόνου τούτου ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος, τῆς διατάξεως ταύτης ἰσχυούσης καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριωτέων ἤδη κτημάτων.

4. Κατὰ τὰς περιπτώσεις μερικῆς παραχωρήσεως τῆς νομῆς τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων, ὁ τέως ἰδιοκτήτης διακατέχει καὶ καρποῦται τὰς ὑπολοίπους ἐκτάσεις μειουμένου ἀναλόγως τοῦ μισθώματος ἀπαλλοτριώσεως.

5. Τὸ ἐδαφ. 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 30 ἐδάφ. 4) ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

'Ο τρόπος τῆς προχείρου διανομῆς καὶ ἡ ἔκτασις τῶν γεωργικῶν κλήρων προσωρινῶς καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως λαμβανομένης διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν παρισταμένων μελῶν. Ἐὰν μετὰ δύο συνεδριάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως ὁριζομένης πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ, δὲν καταστῇ δυνατὴ ἡ λῆψις ἀποφάσεως τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ συνεταιρισμοῦ καθορίζει τ' ἀνωτέρω ἐπιλύον ἅμα πᾶσαν περὶ τὴν διανομὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν κλήρων ἀναφυομένην διαφοράν. Αἱ ἀποφάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἢ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶνε διοικητικῶς ἐκτελεσταί, πᾶσα παράβασις τῶν ὁποίων διώκεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 86 ἐδαφ. 2 τοῦ κώδικος.

"Αρθρον 27.

Τὸ Γεωργικὸν ἔτος κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν λογίζεται ἀρχόμενον τὴν 1 'Οκτωβρίου καὶ λῆγον τὴν 30 Σεπτεμβρίου.

"Αρθρον 28.

Τὸ ἐδάφιον 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κωδ. ἄρθρ. 31 ἐδαφ. 1 καὶ 2) τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

1. Μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος καὶ τὴν παραχώρησιν τῆς νομῆς τῶν διὰ πρωτοκόλλου καθοριζομένων ἐκτάσεων ὁ ἁρμόδιος προϊστάμενος ἐποικισμοῦ ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ καθορίζει διὰ πράξεώς του τὸ χρηματικὸν ἀντάλλαγμα γεωμόρου, καλούμενον ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ μίσθωμα ἀπαλλοτριώσεως.

'Ο ἀγροτικὸς συνεταιρισμὸς ὑποχρεοῦται νὰ παρακαταθέσῃ τὸ μίσθωμα τοῦτο μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους ὑπὲρ τῶν τέως ἰδιοκτητῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν.

2. Τὸ μίσθωμα ἀπαλλοτριώσεως ἀφορᾷ τὰς παραδιδομένας ἢ παραδοτέας εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἐκτάσεις τοῦ κτήματος καὶ ὑπολογίζεται ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ γεωργικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐγένετο ἡ κήρυξις τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐντὸς ἂν αὕτη ἐπηκολούθησε τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς τῆς ἐσοδείας, ὁπότε ἄρχεται ὀφειλόμενον ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἑπομένου γεωργικοῦ ἔτους. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης μετέσχε μερικῶς τῆς διανομῆς τῆς ἐσοδείας ἢ ἀπέλαβεν πρόσοδόν τινα ἐξ αὐτοῦ μειοῦται τὸ μίσθωμα ἀναλόγως κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, καὶ ὀφείλεται ἀκέραιον ἀπὸ τοῦ ἑπομένου ἔτους.

3. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ συνεταιρισμοῦ πρὸς καταβολὴν μισθώματος παύει μετὰ τὴν παραχώρησιν τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὁριστικοῦ τιμήματος αὐτοῦ, ἡ δὲ τοῦ Δημοσίου ὀφειλὴ πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας λήγει μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ κτήματος.

"Αρθρον 29.

1. Εἰς ἐδαφ. 8 ἄρθρ. 9 τοῦ ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου 1924 Ν.Δ. (κωδ. ἄρθρ. 32 ἐδ. 1) καὶ εἰς τὸ τέλος τούτου προστίθεται ἡ φράσις «ὁπότε ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν προσθέτου τέλους 2 ο)ο ἐπὶ τῆς ὀφειλῆς των ἀποδιδομένου ὡς ποσοστὰ εἰς τὰ εἰσπρακτορικὰ ὄργανα, τὰ δὲ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κρατηθέντα ἤδη παρὰ τῶν ταμιῶν ποσοστὰ θὰ ἐπιβαρύνωσιν τοὺς καθυστερήσαντας τὴν καταβολὴν τοῦ μισθώματος συνεταίρους».

2. Ἐπίσης προστίθεται ἕτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω· «κατὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ λῆψις τῶν ὑπὸ τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων προβλεπομένων πιεστικῶν μέτρων διὰ ποσὸν ἀνώτερον τῆς ἀτομικῆς των ὀφειλῆς».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 9 ἐδάφ. 8 (κώδ. ἄρθρ. 52) προστίθεται ἡ ἀκόλουθος διάταξις :

Ἐν ὑποτροπῇ ἀργήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν περὶ κηρύξεως τοῦ κτήματος ὡς ἀπαλλοτριωτέου.

4. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 9 ἐδαφ. 9 τοῦ Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κωδ. ἄρθρ. 32 ἐδ. 2) προστίθεται τὸ ἑξῆς:

Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη τοῦ Δημοσίου δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τοῦ πρώτου γεωργικοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐγκατεστάθησαν οἱ ὑπόχρεοι πρόσφυγες, μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἡ πρὸς καταβολὴν ὑποχρέωσις καταπίπτει ἐπὶ τοῦ συνεταιρισμοῦ τῶν προσφύγων. Ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ βεβαιουμένῃ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ παραταθῇ ἡ ὑποχρέωσις αὕτη τοῦ Δημοσίου.

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 9 μετὰ τὸ ἐδ. 9 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 32) προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

'Ο Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διαγράφει πάντα συνεταῖρον ἢ κληροῦχον ἀρνούμενον ἢ δυστροποῦντα νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς νομίμους ὀφειλάς του εἴτε ἐκ τοῦ μισθώματος εἴτε ἐκ καλλιεργητικῶν δαπανῶν εἴτε ἐκ χρεωλυτικῶν δόσεων καὶ διατάσσει διοικητικῶς τὴν ἀποβολὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ κτήματος.

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 9 ἐδ. 5 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 34 ἐδ. 4) προστίθεται ἐδάφιον·

Αἱ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ γενόμεναι καλλιεργητικαὶ δαπάναι ὀφείλονται εἰς τρέχουσαν τιμὴν ἐπὶ τόκῳ ἑτησίῳ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ καθορίζονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καὶ ταύτης μὴ ὑπαρχούσης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου Ἐποικισμοῦ μετ' ἀκρόασιν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

"Αρθρον 30.

1. Πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καταβάλλεται δι' ἕκαστον ἐκδικαζόμενον κτῆμα ἐκτάσεως μείζονος τῶν χιλίων στρεμμάτων ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς τὸν γραμματέα αὐτῆς τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου παράβολον ἐκ χιλίων δραχμῶν, ἐξ ὧν ὁ μὲν πρόεδρος λαμβάνει δραχμὰς τριακοσίας, ἕκαστον δὲ τῶν μελῶν ἀνὰ διακοσίας πεντήκοντα καὶ ὁ γραμματεὺς δραχμὰς διακοσίας.

2. Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον παράβολον μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ ἐὰν ἡ ἔκτασις τοῦ ἐκδικαζομένου κτήματος εἶνε ἐλάσσων τῶν χιλίων στρεμμάτων.

3. Ἡ ἔννοια τοῦ κτήματος λαμβάνεται ἀνεξαρτήτως τῆς ὑφισταμένης ἐπ' αὐτοῦ διαιρετῆς ἢ ἐξ ἀδιαιρέτου κυριότητος.

4. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐνδεχομένην περίπτωσιν αὐτοψίας ἢ πραγματογνωμοσύνης ὡς καὶ πᾶσα δαπάνη κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος βαρύνουσα τὸ Δημόσιον ὑπολογίζεται εἰς τὸ ὁριστικὸν τίμημα τοῦ κτήματος καὶ καθορίζεται κατὰ στρέμμα εἴτε δι' ἓν κτῆμα εἴτε καὶ δι' ἀριθμὸν κτημάτων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

"Αρθρον 31.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 13 ἐδ. 2 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 41) μετὰ τὴν λέξιν «ἀμετάκλιτοι» προστίθεται «κοινοποιοῦνται διοικητικῶς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ὑποβάλλονται ἐν ἀντιγράφοις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐπιμελείᾳ τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας».

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτως:

"Οταν ἕνεκα ἐλλείψεως γαιῶν εἶνε ἀδύνατος ἡ ἀποκατάστασις πάντων τῶν δικαιουμένων ἐν τῷ κτήματι, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ συνεκδικάσῃ τοῦτο μετ' ἄλλων ὁμόρων, ἐχόντων πλεοναζούσας ἐκτάσεις καὶ νὰ προσθέσῃ ταύτας εἰς τὸ μὴ ἔχον ἐπάρκειαν κτῆμα.

"Αρθρον 32.

1. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ δύνανται νὰ ἐκμισθώνουν διὰ

χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἔτος ἀδεία τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ τὰς ἐν ἀγραναπαύσει ἢ πλεοναζούσας βοσκησίμους ἐκτάσεις παραχωρηθείσας αὐτοῖς δι' ἀποφάσεως ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἢ πρωτοκόλλου γραφείου Ἐποικισμοῦ εἰς κτηνοτρόφους μὴ συνεταίρους, τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου Ἐποικισμοῦ.

12. Παράτασις ἢ ἀνανέωσις τῆς μισθώσεως τῶν πλεοναζουσῶν βοσκησίμων ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δι' ἓν ἀκόμη ἔτος.

3. Ἐπὶ τῆς κοινῆς βοσκῆς τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δικαιοῦνται χρήσεως ἐν ἴσῃ μοίρᾳ μετὰ τῶν συνεταίρων οἱ τυχὸν μὴ ἀποκαθιστάμενοι ἕνεκα ἐπαρκείας ἰδιοκτήτων γαιῶν (μικροϊδιοκτῆται) καλλιεργηταὶ, κάτοικοι τοῦ αὐτοῦ χωρίου, στερούμενοι ἑτέρων ἐπαρκῶν βοσκησίμων ἐκτάσεων, ἐναντι ἀποζημιώσεως καθοριζομένης ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως αἰτήσει τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ καταβλητέας αὐτῷ ἐντὸς πέντε τὸ πολὺ ἐτῶν δι' ἰσαρίθμων δόσεων.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἤδη κτημάτων.

4. Μισθώσεις κτημάτων ἐξαγοραζομένων ἢ ἐξαγορασθέντων ἐκουσίως παρὰ τῶν Συνεταιρισμῶν πρὸς γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν τῶν μελῶν των, διαλύονται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 33.

1. Εἰς τὸ ἐδάφ. 4 ἄρθρ. 18 Ν.Δ. 4 Νοεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 60 ἐδ. 2) ἡ φράσις «ἐπὶ τόκῳ 6 ο)ο ἐτησίως» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑπομένης «ἐπὶ τόκῳ 8 ο)ο ἐτησίως» εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ ἐδαφίου τούτου προστίθεται ἡ φράσις «ἐκπιπτομένου τοῦ τόκου τῆς χρεωλυσίας ἀναλόγως».

2. Τὸ ἐδάφ. 5 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ Νομ. διατάγματος (κωδ. ἄρθρ. 60 ἐδαφ. 2) ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑπομένου «ὁ τόκος λογίζεται ἀφ' ἧς ἤρξατο τρέχον τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νομ. διατάγματος τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 καθοριζόμενον μίσθωμα».

3. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρ. προστίθεται ἕτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω: «Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ παρόντος ἰσχύει καὶ διὰ τὰ κτήματα ἐκεῖνα ἅτινα κηρυχθέντα ἀπαλλοτριωτέα καὶ ἀνακληθέντα ἐκηρύχθησαν ἐκ νέου, ἐφόσον ὁ ἰδιοκτήτης δὲν παρέλαβεν ἐν τῷ μεταξὺ τὴν νομήν.»

4. Εἰς τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 23 Νομ. διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923, ἡ φράσις «φέρουσι τόκον 6ο)ο ἐτησίως», ἀντικαθίσταται οὕτω «φέρουσιν ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1925 καὶ ἐφεξῆς τόκον 8ο)ο ἐτησίως».

Ἄρθρον 34.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 21 ἐδάφ. 3 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κωδ. ἄρθρ. 66) εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ περίοδον τροποποιεῖται οὕτω:

Ἂν κληροῦχός τις ἀποθάνῃ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀτομικοῦ παραχωρητηρίου, εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καλοῦνται ἐν ἴσῃ μοίρᾳ οἱ κατιόντες, καὶ ἐὰν τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουσιν ἢ οἱ ὑπάρχοντες ἀποκατεστάθησαν ἢ στεροῦνται τῆς πρὸς ἀποκατάστασιν νομίμου ἱκανότητος, ὁ κλῆρος θεωρεῖται ἀδιάθετος, τῶν τυχὸν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης καταβληθεισῶν δόσεων θεωρουμένων ὡς μισθώματος καὶ ἐκπιπτομένων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἔχει ἀναδρομικὴν ἰσχύν.

Εἰς τὴν κληρονομίαν τῶν πεσόντων ἐν πολέμῳ ἢ τῶν θανόντων ἐν αἰχμαλωσίᾳ καλοῦνται οἱ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι τοῦ ἀστικοῦ δικαίου κατὰ σειρὰν καὶ διαδοχὴν βαθμῶν.

2. Ἡ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως τριετὴς ἀπουσία τῶν στρατευθέντων κληρούχων, ἐὰν οἱ ἀπουσιάζοντες δὲν ἔχουσιν ἔκτοτε δείξει σημεῖα παιτουμένης τῆς κηρύξεως αὐτῶν κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεως, ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν τοῦ θανάτου των, μὴ ἀτάξεις εἰς ἀφάνειαν.

Ἄρθρον 35.

1. Τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 2922 (κώδ. ἄρθρ. 35) τροποποιεῖται οὕτω:

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς κηρύσσεται τὸ κτῆμα ἀπαλλοτριωτέον, γίνεται ἡ καταμέτρησις καὶ ὁ καταρτισμὸς τοῦ διαγράμματος αὐτοῦ ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας.

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 2922 αἱ λέξεις «γραμματεὺς Πρωτοδικείου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «προϊστάμενος Ἐποικισμοῦ», ἡ δὲ λέξις «Πρωτοδικεῖον» διὰ τῶν λέξεων «γραφεῖον Ἐποικισμοῦ».

3. Εἰς τὸ ἐδάφ. 6 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 2922 (κώδ. ἄρθρ. 36 ἐδάφ. 3) ἡ περίοδος «ὧν διατάσσεται ἡ ἀναμέτρησις μέχρι τέλους τοῦ ἐδαφίου, ἀπαλείφεται».

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου 2922 ὡς συνεπληρώθη τοῦτο διὰ τοῦ ἄρθρου 10 ἐδαφ. 2 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κώδ. ἄρθρ. 36 ἐδάφ. 3) ἡ περίοδος «ὧν διατάσσεται ἡ ἀναμέτρησις τρόπος τῆς διανομῆς τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν λαχανοκήπων».

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 2922 (κώδ. ἄρθρ. 36), προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω εἰς δύο ἐδάφια:

1. Πρόεδροι κοινοτήτων, συνεταιρισμῶν ἢ προσφυγικῶν ὁμάδων, ὁριοδεικνύται παραμελοῦντες τὰ ἑαυτῶν ἐκ τοῦ ἄρθρου τούτου πηγάζονται καθήκοντα, ἀρνούμενοι ἢ δυστροποῦντες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, προκαλοῦντες οὕτω προσκόμματα εἰς τοὺς δημοσίους τοπογράφους, διώκονται ἐγκλήσει τοῦ προϊσταμένου συνεργείου κατὰ τὰς περὶ παραβάσεως τῶν καθηκόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ ποινικὸν Δικαστήριον ἐπιβαλλομένης αὐτοῖς χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ τριακοσίων μέχρι τρισχιλίων δραχμῶν.

2. Πᾶς κατιστρέφων, βλάπτων, μετακινῶν ἢ ἀφαιρῶν τριγωνομετρικὰ σημεῖα, πασσάλους, καὶ ἐν γένει σήματα χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας διώκεται κατὰ τὸν τρόπον τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐπιβαλλομένης ἅμα πρὸς τῇ χρηματικῇ ποινῇ καὶ ποινῆς φυλακίσεως ἀπὸ 10 ἡμερῶν ἕως τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 36.

Εἰς τὸ ἄρθρον 16 ἐδάφ. 6 τοῦ Νομ. διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Ἰουνίου 1923 (κώδ. ἄρθρ. 32 ἐδαφ. δ') μετὰ τὰς λέξεις «οὐχ ἧττον δύναται ἡ..... Ἐπιτροπὴ διανομῆς» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ ὁ συνεταιρισμὸς κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ ἐδαφίου 5».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 22 ἐδ. 1 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κώδ. ἄρθρ. 64), προστίθεται τὸ ἐδάφιον τοῦτο:

Ἐπὶ τῶν κλήρων ὅμως τῶν δι' ἐκουσίας ἀγορᾶς ἀποκαθισταμένων ἀγροτῶν, ἐπιτρέπεται μετ' ἀναδρομικότητος ἡ ἐγγραφὴ ὑποθήκης διὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τιμήματος τοῦ κλήρου.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 9 Ν. Δ. 13 Δεκεμβρίου 1928 (κώδ. ἄρθρ. 91) προστίθεται τὸ ἑξῆς:

Τυχὸν κηρύξεις ἀπαλλοτοιωτέων κτημάτων ἄνευ τηρήσεως τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ἐδ. 2 διατυπώσεων οὐδὲν ἐλάττωμα ἢ ἀκυρότητα ἔχουσιν, ἐνστάσεις δὲ ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς ἢ ἐπιτροπῆς περὶ τούτου προβαλλόμεναι εἶνε ἀπαράδεκτοι.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 25 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κώδ. ἄρθρ. 100) ἡ φράσις «χωρεῖ ἡ διαδικασία τοῦ παρόντος» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς: «ἐφαρμόζεται τὸ παρόν».

5. Τὸ ἄρθρον 22 ἐδάφ. 3 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κώδ. ἄρθρ. 103) ἀντικαθίστανται:

Τμήματα κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ὑπὸ τὸ κράτος προγενεστέρων διατάξεων δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι συμφώνως πρὸς τὸ παρόν, ἐὰν αἱ εἰς ταῦτα ἐξαιρεθεῖσαι ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεις ὑπερβαίνωσι τὰ ἀνώτατα τιθέμενα ὅρια ὑπὸ τοῦ παρόντος.

6. Τὸ ἄρθρον 7 Ν. Δ. 13 Δεκεμβρίου 1923 (κώδ. ἄρθρ 94) τροποποιεῖται οὕτω:

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται κατὰ τὴν ἐκδίκασιν

διὰ τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς ἀποφάσεώς της νὰ ἐπικυρώσῃ εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει δικαιοπραξίας μεταβιβαστικὰς τῆς κυριότητος γαιῶν ἐν ἀπαλλοτριουμένῳ κτήματι πρὸς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς δικαιουμένους γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως, τηρουμένου τοῦ ἄρθρου 2 ἐδαρ. 1 α΄ (κώδ. ἄρθρ. 3 ἐδαφ. 1 α΄) τοῦ παρόντος ἐφόσον αὗται ἀποδεικνύονται δι' ἐγγράφου βεβαίας χρονολογίας.

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 21 ἐδάφ. 2 Ν. Δ. τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1924 (κώδ. ἄρθρου 63 ἐδάφ. 1) προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον :

Ἡ ἔκπτωσις ἀπὸ τοῦ κλήρου διατάσσεται προσέτι καὶ μετὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως κατὰ τὸν τρόπον τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου καὶ ὅταν ὁ κληροῦχος ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ πρώτου ἔτους, δὲν ἐπιληφθῇ τῆς καλλιεργείας καὶ τμήματος ἔστω τοῦ κλήρου ἢ δὲν παρασκευασθῇ ἀποδεδειγμένως διὰ τὴν καλλιέργειάν του.

Ἄρθρον 37.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 33 ἐδάφ. 1 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κώδ. ἄρθρ. 84) προστίθενται ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου τὰ ἑξῆς : καὶ γ΄) ἂν ὁ αὐτὸς καλλιεργητὴς κέκτηται ἔκτασιν ἐπαρκῆ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923.

2. Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 33 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κώδ. ἄρθρου 84) ἀντικαθίσταται :

Ἡ ;κουσία μεταβίβασις ἀγροκτήματος εἰς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς διὰ τὴν γεωργικὴν ἀποκατάστασίν των ἐπιφέρει μεταβολὴν τῆς ὑφισταμένης σχέσεως καὶ περιορισμὸν τῶν καλλιεργούντων καλλιεργητῶν τῶν μὴ μετεχόντων τῆς ἀγορᾶς τοῦ κτήματος ἐπὶ ἐκτάσεως ἴσης πρὸς τὸν κατὰ μέσον ὅρον γεωργικὸν κλῆρον τῆς περιφερείας.

3. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται ἐδάφιον :

Προκειμένης μεταβιβάσεως κυριότητος ἀγροκτήματος εἰς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς πρὸς ἑκουσίαν ἀντὶ τῆς δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γεωργικὴν ἀποκατάστασίν των, ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ἐπιτροπὴ ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δι' εἰδικῆς ἀποφάσεώς της, καθορίζει πρότερον κατὰ παραπομπὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, τοὺς δικαιουμένους συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ κτήματος καλλιεργητάς, μεθ' ἣν ὁ Ὑπουργὸς αἴρει τὴν ὑφισταμένην ἀπαγόρευσιν πρὸς σύναψιν τῆς σχετικῆς δικαιοπραξίας.

Ἄρθρον 38.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 28 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κωδ. ἄρ. 87) προστίθενται τὰ ἑπόμενα ἐδάφια μετὰ τὸ ἐδάφ. 1.

2. Κληρονομικοὶ νομεῖς (μπασταινοῦχοι) μὴ καλλιεργοῦντες αὐτοπροσώπως ἢ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των, ἀποκαθίστανται μόνον εἰς κατοικίαν ἢ ἐπαρκῆ διὰ τὴν ἀνέγερσιν αὐτῆς μετὰ παραρτημάτων ἔκτασιν καὶ εἰς τὴν τυχὸν ὑπάρχουσαν φυτείαν ἢ κῆπον ἐκτάσεως ὁμοῦ οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν πέντε στρεμμάτων.

3. Ἡ ἐκ τοῦ κτήματος ἀποδημία τοῦ κληρονομικοῦ νομέως μακρὰ ἢ βραχεῖα, συνεχὴς ἢ κατὰ διαλείμματα, δὲν ἀποστερεῖ αὐτὸν τοῦ δικαιώματος πρὸς ἀποκατάστασιν ἐπὶ γαιῶν, ἐφ' ὅσον αὗται καλλιεργοῦνται ὑπὸ τῆς οἰκογενείας του ἢ μελῶν μόνον αὐτῆς.

4. Τηροῦνται ἀναλόγως καὶ περὶ γαιῶν μπασταινουχικῶν, αἱ γενικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος πλὴν ἐκείνων, αἵ ὁποῖαι προβλέπουσιν ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως ἢ ἔκπτωσιν ἀπὸ τοῦ κλήρου, μὴ ἐχουσῶν ἐφαρμογὴν ἐπὶ μπασταίνης, ἐπιτρεπομένης οὐχ ἧττον καὶ μειώσεως αὐτῆς.

5. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφ. 3 λαμβάνοντος ἄλλην σειρὰν προστίθεται «καὶ τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων ἢ μὴ ἐπαρκούντων, δὲν καταλείπονται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναφερόμεναι ἐκτάσεις.

6. Εἰς τὸ τέλος τοῦ 2 ἐδαφίου προστίθεται ἐν συνεχείᾳ «ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἔκτασιν τοῦ γεωργικοῦ κλήρου.

7. Καλλιεργηταὶ καλλιεργοῦντες ἐπὶ κληρονομικῇ νομῇ εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς κτήματα ἀποκαθίστανται πλήρως κατὰ προτίμησιν ἐν ᾧ κατοικοῦσι κτήματι.

Ἄρθρον 39.

Εἰς τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κωδ. ἄρ. 101) προστίθενται τὰ ἑξῆς ἐδάφια:

1. Ἡ μεταξὺ τῶν ἀποφάσεων Πρωτοδικείου καὶ Ἐφετείου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποζημίωσιν, διαφορὰ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ τὰ δυνάμει τῶν νόμων 2052 καὶ 2922 τελεσιδίκως ἐκδικασθέντα ἀγροκτήματα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 4 Σεπτεμπαλλοτριώσεως ἐκ τῶν κηρυχθέντων ἀπαλλοτριωτέων κατὰ βάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως.

2. Αἱ τυχὸν παραμείνασαι ἀνεξόφλητοι ὑποχρεώσεις τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ νόμου 2922 διαλυθέντων συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως ἔναντι τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροτικῶν κτημάτων ἐξοφλοῦνται ἤδη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου χρεουμένων ἀναλόγως τῶν ἀποκατασταθέντων.

Ἄρθρον 40.

1. Τὸ ἄρθρον 5 ἐδαφ. 2 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κωδ. ἄρθρ. 102) καταργεῖται καὶ ἀντ' αὐτοῦ τίθεται τὸ ἑξῆς:

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ παραπέμψῃ ἀγρόκτημά τι πρὸς ἐπανεκδίκασιν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκ τῶν κηρυχθέντων ἀπαλλοτριώσεων κατὰ τὸν κείμενον νόμον, ἐὰν ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ἐν γενικῇ συνελεύσει τοῦ οἰκείου συνεταιρισμοῦ παρισταμένου τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου Ἐποικισμοῦ αὐτοπροσώπως, ἀποφασίσουν περὶ τούτου διὰ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθη ἡ ἀποζημίωσις τοῦ κτήματος.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ Δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν ἀναψηλαφεῖ τὴν ἑαυτοῦ ἀπόφασιν περὶ ὁριστικῆς ἀποζημιώσεως τηρουμένων πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 31 ἐδ. 1 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (κωδ. ἄρθρ. 96) προστίθενται ὡς δυνάμενα κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν νὰ ἀναθεωρηθῶσι τὰ κτήματα Μπεηλίκι, Ἐνὴμ Βελές, Παλαιοχῶρι καὶ Καμινάδες περιφερείας Καρδίτσης, Πετρόπορος, Βοστίδι καὶ Πυργετὸς περιφερείας Τρικκάλων, Τοπουζλὰρ καὶ Μοναστηριακὰ Τυρνάβου περιφερείας Λαρίσης, Μονῆς Ξενιᾶς περιφερείας Ἀλμυροῦ, Τσιφλικάκι περιφερείας Δομοκοῦ, Ζαραβίνας καὶ Κατσικᾶς καὶ Μεγάλου Μπισδουνίου, περιφερείας Ἰωαννίνων.

Ἄρθρον 41.

Τὸ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 31 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 (Κωδ. ἄρθρ. 105) ἀντικαθίσταται:

1. Μετὰ πρότασιν τῶν 4)5 τῶν μελῶν τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διαγράφει δι' ἀποφάσεως κληρούχους μὴ καλλιεργοῦντας μηδ' ἀσκοῦντας ἐπάγγελμα δικαιολογοῦν τὴν κληρούχίαν.

2. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, συνεπείᾳ σχετικῆς αἰτήσεως, ἀποφαίνεται ἐφ' ἅπαξ περὶ τῆς ἐγγραφῆς ἢ μὴ ὡς κληρούχων καλλιεργητῶν κακῶς ἢ ἐκ λάθους παραλειφθέντων, τοῦ δικαιώματος ταύτου τοῦ Ὑπουργοῦ ὑφισταμένου ὁμοίως διὰ τὰ ἤδη ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1924 ἐκδικα-

σθέντα κτήματα ἐντὸς διαστήματος δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

3. Ἡ ἐγγραφὴ τοῦ ἐδαφίου 2 γίνεται καὶ διὰ μειώσεως τοῦ ὁρισθέντος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς κλήρου.

Ἄρθρον 42.

Ἑλώδεις ἢ κατακλυζόμεναι ἐν γένει ὑπὸ ὑδάτων ἐκτάσεις παραχωρούμεναι εἰς συνεταιρισμοὺς δύνανται νὰ ἀποστραγγισθῶσι παρὰ τῶν συνεταιρισμῶν τούτων δι' ἰδιαιτέρων συμβάσεων ἐγκρινομένων ἢ μεταρρυθμιζομένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, εἰς ὃ ἀπαραιτήτως μετέχουν ὁ προϊστάμενος τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας καὶ εἷς ἔτι μηχανικὸς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁριζόμενοι ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 43.

Καταργοῦνται:

α') Ἀπὸ τὸ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 (Κωδ. ἄρθρ. 22 ἐδ. 3), ἡ τελικὴ περίοδος τῆς γ' παρ. τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρ. 2 (κωδ. ἄρθρ. 3 ἐδ. 1), αἱ παρ. ε', ς', ζ') ἀπὸ τῶν λέξεων «ἐντὸς ἔτους..... ἕως τέλους» καὶ η' τοῦ ἐδ. 1 ἄρθρ. 2) (Κωδ. ἄρθρ. 3 ἐδ. 1 στ' 2, 3 καὶ 5) παρ. θ' τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρ. 2 (κωδ. ἄρθρ. 4 ἐδ. 2 καὶ 3), τὰ ἐδ. 8, 9, 11 καὶ 12 τοῦ ἄρθρ. 2 (κωδ. ἄρθρ. 5 ἐδ. 2, 9 ἐδ. 4, 3 ἐδ. 4 καὶ ἄρθρον 10), τὸ ἐδάφ. 7 τοῦ ἄρθρ. 15 (κωδ. ἄρθρ. 6), ἡ τελικὴ περίοδος τοῦ ἄρθρ. 22 ἐδ. 2, τὸ ἄρθρ. 5 ἐδ. 2 (κωδ. ἄρθρ. 102).

β') Ἀπὸ τὸ Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 ἡ α' παρ. τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 (κωδ. ἄρθρ. 15 παρ. α'), τὸ ἄρθρον 6 (κωδ. ἄρθρ. 21), τὸ ἄρθρον 13 μετὰ τῶν μεταγενεστέρων τροποποιήσεών του (κωδ. ἄρθρ. 46), τὸ ἄρθρ. 14, πλὴν τοῦ ἐδαφ. 5 προστεθέντος διὰ τοῦ ἄρθρου 4 Ν. Δ. τῆς 17 Αὐγούστου 1923 (κωδ. ἄρθρ. 47 ἐδ. 1, 2, 3 καὶ 4).

γ') Ἀπὸ τὸ Ν. Δ. 6 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων» τὰ ἄρθρα 1, 2, 4, 5, 15 ἐδ. 1, 3, 4, 5 καὶ 6, 16 καὶ 17.

δ') Τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ νόμου 3165 «περὶ μέτρων ἐνισχύσεως τοῦ εἰς τὸν ἀγροτικὸν ἐποικισμὸν ἀσχολουμένου προσωπικοῦ δικαστῶν καὶ γεωπόνων.

ε') Εἰς τὸ ἄρθρον 32 ἐδ. 1 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 (κωδ. ἄρθρ. 77) ἡ τελικὴ περίοδος «καὶ πρὸς νομικὰ τοῦ ἄρθρου 10 Νομ. 641.....» καταργεῖται.

ς') Ὁ νόμος 1046 «περὶ ἐπιτάξεως ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ δασῶν».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ρούφος, Ι. Κούνδουρος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων Ν. Διατάγματος «περὶ πλοηγικοῦ σώματος».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. Διάταγμα «περὶ συστάσεως τοῦ πλοηγικοῦ σώματος», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 18 ἐδάφ. 1 τοῦ Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀσκοῦντες τῇ ἀδείᾳ τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πλοηγοῦ ἢ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ εἰς Ἑλληνικοὺς λιμένας δύνανται ν' ἀσκήσωσι τὸ ἐπάγγελμά των, χαρακτηριζομένων ὡς πλοηγῶν πάντων, ἐφ' ὅσον ἔχουν ἡλικίαν μικροτέραν τῶν 65 ἐτῶν, ἀσκοῦσι τὸ ἐπάγγελμά των ἐπὶ πενταετίαν τοὐλάχιστον καὶ κριθῶσι σωματικῶς ἐπαρκεῖς, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ε' τοῦ Διατάγματος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 τοῦ Διατάγματος ἀναφερομένη προθεσμία τροποποιεῖται εἰς «τριμήνου».

Ἄρθρον 3.

Τὸ εἰς τὸ Διάταγμα συνημμένον παράρτημα τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

Πλοηγικοὶ Σταθμοὶ	Προσωπικὸν Ἀρχηγοὶ	Πλοήγοι	Σύνολον
Α' τάξεως.			
Πειραιῶς	3	22	25
Θεσσαλονίκης	1	5	6
Διώρυγος Κορίνθου	1	4	5
Πατρῶν	1	2	3
Σύρου	1	2	3
Β' τάξεως.			
Ἄνδρου		1	1
Ἀργοστολίου		1	1
Βόλου		2	2
Διώρυγος Ἀλεξάνδρου		2	2
Ἡρακλείου		2	2
Ζακύνθου		1	1
Καβάλλας		1	1
Καλαμῶν		2	2
Καρὰ Μπουρνοῦ		22	22
Κατακώλου		1	1
Κέας		1	1
Λαρίμνης		1	1
Λαυρίου		3	3
Λίμνης Εὐβοίας		1	1
Ναυπλίου		1	1
Σερίφου		1	1
Στρατωνίου		1	1
Στυλίδος		1	1
Χαλκίδος		2	2
Χίου		1	1
Ἐν ὅλῳ	7	63	70

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς

Α. Χατζηκυριάκος